

הנחיה מס' 13.4 - נוכחות נציגי משפחת נפטר או קרוביו בזמן נתיחת גופתו	הנחיות פרקליט המדינה
עדכון אחרון: כז בטבת התשס"ג, 1 ינואר 2003	21 יוני 1989; 2 ינואר 1994; 6 פברואר 2000

13.4 נוכחות נציגי משפחת נפטר או קרוביו בזמן נתיחת גופתו

1. המכון לרפואה משפטית מתנגד לנוכחות קרובי משפחתו של נפטר בניתוח שלאחר המוות של קרובים. לטענת ראש המכון, גישה זו איננה מקובלת בארץ ובעולם, היא עשויה ליצור לחץ על הרופא המנתח, ובסופו של דבר היא עלולה להפריע לבירור האמת.
2. לפיכך, במקרה שבו מוגשת לבית המשפט בקשה מטעם קרוב משפחתו של נפטר להיות נוכח בעת נתיחת הגופה, יש להתנגד לכך, וליידע את בית המשפט בדבר עמדתו השלילית של המכון לרפואה משפטית בנושא זה.
3. יחד עם זאת, בנסיבות מיוחדות, ניתן להסכים לנוכחות של רופא, אשר ייצג את בני משפחת הנפטר בעת הנתיחה, ובלבד שנוכחותו תתואם מראש עם רופאי המכון לרפואה משפטית.
4. בית המשפט העליון, בעניין **השופט רקם**¹ קיבל את עמדת המדינה ודחה את הטענה כי נתיחת גופתו של נפטר צריכה להיערך בפומבי, על פי הוראות סעיף 24 **לחוק חקירת סיבות מוות**.² בית המשפט סבר כי הוראה זו מתייחסת להליכים הנערכים לפני השופט החוקר, באולם בית המשפט או בכל מקום אחר בו הוא יושב בסמכותו כשופט חוקר, ותו לא, וכי במהלך נתיחת נפטר אמורים להיות נוכחים אנשים שעניינם הוא עניין ישיר בנתיחה מבחינה מקצועית.
5. יודגש, כי כל אימת שמתבקשת הסכמה כלשהי מטעם המכון לרפואה משפטית, יש לברר עמדתו, ואם זו אינה נראית או שבית המשפט סבור כי אין לה מקום, יש לערב את פרקליטות המדינה ואת היועצת המשפטית של משרד הבריאות.

¹ בג"ץ 9194/99 מדינת ישראל נ' כבוד השופט אהוד רקם, פ"ד (נה(1) 907 (1999)).

² חוק חקירת סיבות מוות, התשי"ח-1958, ס"ח 54.